शृणु नन्दस्य यद् वृत्तं तत्सकाशाद् गते त्वयि,
लब्धावकाशस् तस्य अभूच् छकटालश् चिरेण सः । 108
स चिन्तयन् बधोपायं योगनन्दस्य युक्तितः,
क्षितिं खनन्तम् अद्राक्षीच् चाणक्याख्यं द्विजं पथि । 109
किं भुवं खनसि इत्य् उक्ते तेन पृष्टो ऽथ सो ऽब्रवीत्,
दर्भम् उन्मूलयाम्य् अत्र, पादो क्व् एतेन मे क्षतः । 110
तच् छ्रुत्वा सहसा मन्त्री कोपेन क्रूरनिश्चयं
तं विप्रं योगनन्दस्य बधोपायम् अमन्यत । 111
नाम पृष्ट्वा अब्रवीत् तं च, हे ब्रह्मन् दापयामि ते
अहं त्रयोदशीश्राद्धं गृहे नन्दस्य भूपतेः । 112
दक्षिणातः सुवर्णस्य लक्षं तव भविष्यति,
भोक्ष्यसि धुरि च अन्येषाम्, एहि तावद् गृहं मम । 113
इत्य् उक्त्वा शकटालस् तं चाणक्यम् आनयद् गृहं,
श्राद्धाहे ऽदर्शयत् तं च राज्ञे, स अदधे च तं । 114
ततः स गत्वा चाणक्यो धुरि श्राद्ध उपाविशत्,
सुबन्धुनामा विप्रश् च ताम् ऐक्षद् धुरम् आत्मनः । 115
तद् गत्वा शकटालेन विज्ञप्तो नन्दभूपतिः
अवादीन्, न अपरो योग्यः सुबन्धुर् धुरि तिष्ठतु । 116
आगत्य एतां च राजाज्ञां शकटालो भयानतः,
न मे ऽपराध इत्य् उक्त्वा चाणक्याय न्यवेदयत् । 117

Digitized by Google